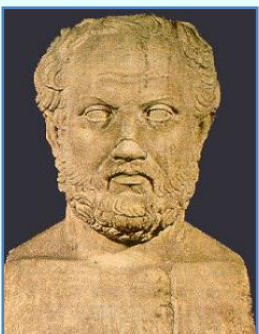

[100] Καὶ οἱ μὲν Μακεδόνες οὗτοι ἐπιόντος πολλοῦ στρατοῦ ἀδύνατοι ὄντες ἀμύνεσθαι ἕς τε τὰ καρτερὰ καὶ τὰ τεῖχη, ὅσα ἦν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐσεκομίσθησαν. ἦν δὲ οὐ πολλά, ἀλλὰ ὕστερον Ἀρχέλαος ὁ Περδίκκου υἱὸς βασιλεὺς γενόμενος τὰ νῦν ὄντα ἐν τῇ χώρᾳ ὑποκόδησε καὶ ὁδοὺς εὐθείας ἔτεμε καὶ ἄλλα διεκόσμησε τὰ [τε] κατὰ τὸν πόλεμον ἵπποις καὶ ὄπλοις καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ κρείσσοι ἢ ξύμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλῆς ὀκτώ οἱ πρὸ αὐτοῦ γενόμενοι.

ὁ δὲ στρατὸς τῶν Θρακῶν ἐκ τῆς Δοβήρου ἐσέβαλε πρῶτον μὲν ἕς τὴν Φιλίππου πρότερον οὔσαν ἀρχήν, καὶ **εἶλεν Εἰδομενὴν μὲν κατὰ κράτος**, Γορτυνίαν δὲ καὶ Ἀταλάντην καὶ ἄλλα ἄττα χωρία ὁμολογία διὰ τὴν Ἀμύντου φιλίαν προσχωροῦντα τοῦ Φιλίππου υἱέος παρόντος· Εὐρωπὸν δὲ ἐπολιόρησαν μὲν, ἐλεῖν δὲ οὐκ ἐδύναντο.

ἔπειτα δὲ καὶ ἕς τὴν ἄλλην Μακεδονίαν προχώρει τὴν ἐν ἀριστερᾷ Πέλλης καὶ Κύρρου. ἕσω δὲ τούτων ἕς τὴν Βοττιαίαν καὶ Πιερίαν οὐκ ἀφίκοντο, ἀλλὰ τὴν τε Μυγδονίαν καὶ Γρηστωνίαν καὶ Ἀνθεμοῦντα ἐδήρουν.

οἱ δὲ Μακεδόνες πεζῶ μὲν οὐδὲ διενοοῦντο ἀμύνεσθαι, ἵππους δὲ προσμεταπεμψάμενοι ἀπὸ τῶν ἄνω ξυμμάχων, ὅπη δοκοίη, ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἐσέβαλλον ἕς τὸ στράτευμα τῶν Θρακῶν. καὶ ἦ μὲν προσπέσοιεν, οὐδεὶς ὑπέμενεν ἄνδρας ἵππέας τε ἀγαθοὺς καὶ τεθωρακισμένους, ὑπὸ δὲ πλήθους περικληρόμενοι αὐτοὺς πολλαπλασίω τῶ ὀμίλῳ ἕς κίνδυνον καθίστασαν, ὥστε τέλος ἠσυχίαν ἦγον, οὐ νομίζοντες ἱκανοὶ εἶναι πρὸς τὸ πλέον κινδυνεύειν.

[100] Οἱ Μακεδόνες αὐτοί, μὴ δυνάμενοι ν' ἀμυνθῶν ἐναντίον τῆς εἰσβολῆς τόσοῦ μεγάλου στρατοῦ, ἀπεσύρθησαν εἰς τὰς ἐκ φύσεως οχυρὰς θέσεις καὶ τὰ φρούρια, ὅσα υπήρχαν εἰς τὴν χώραν. Τοιαῦτα ὁμῶς φρούρια δὲν υπήρχαν πολλά, διότι βραδύτερον μόνον ὁ υἱὸς τοῦ Περδίκκα Αρχέλαος, ὅταν ἐγένε βασιλεὺς, οἰκοδόμησεν ὅσα σήμερον υπάρχουν εἰς τὴν χώραν, ἐχάραξεν εὐθεῖς δρόμους, καὶ καθ' ὅλα τὰ ἄλλα ἐρρῦθμισε τὰ τοῦ πολέμου δι' ὀργανώσεως τοῦ ἱππικοῦ καὶ τῆς προμηθείας ὀπλων καὶ τῶν λοιπῶν ἐφοδίων, καλλίτερα ἀπὸ ὅλους τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὀκτῶ βασιλεῖς.

Ὁ στρατὸς τῶν Θρακῶν, ἐκκινήσας ἀπὸ τὴν Δόβηρον, εἰσέβαλε πρῶτον εἰς τὴν χώραν, ἣ ὀποία ἦτο προηγουμένως ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Φιλίππου, καὶ **ἐκურίευσεν ἐξ ἐφόδου τὴν Εἰδομενὴν**, ἐνῶ ἐξ ἄλλου ἡ Γορτυνία, ἡ Ἀταλάντη καὶ μερικὰ ἄλλα μέρη υπετάχθησαν δια συνθηκολογίας, λόγῳ συμπαθείας πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Φιλίππου Ἀμύνταν, ὁ ὀποῖος ἠκολούθει τὴν ἐκστρατεῖαν. Τὸν Εὐρωπὸν, ἐξ ἄλλου, ἐπολιόρησαν μὲν, δὲν ἠμπόρεσαν ὁμῶς νὰ κυριεύσουν.

Μετὰ τούτο ἤρχισε προελαύνων καὶ εἰς τὴν ἄλλην Μακεδονίαν, τὴν πρὸς τ' ἀριστερὰ τῆς Πέλλης καὶ τοῦ Κύρρου. Νοτιώτερον ὁμῶς δὲν ἐπροχώρησε μέχρι Βοττιαίας καὶ Πιερίας, ἀλλ' ἤρχισε νὰ ἐρημῶνῃ τὴν Μυγδονίαν, τὴν Γρηστωνίαν καὶ τὸν Ἀνθεμοῦντα.

Οἱ Μακεδόνες, ἐξ ἄλλου, οὐτε ἐσκέφθησαν καν ν' ἀνισταθῶν δια τοῦ πεζικοῦ, ἀλλὰ προσκαλέσαντες τοὺς συμμάχους τῶν τῆς Ἀνω Μακεδονίας νὰ ἐνώσουν τὸ ὑπάρχον ἤδη ἱππικόν τῶν, καίτοι ὀλίγοι ἐναντίον πολλῶν, ἐνήργησαν ἐπελάσεις κατὰ τοῦ στρατεύματος τῶν Θρακῶν, ὀπουδῆποτε ἐνόμιζαν ὅτι παρῶσιάζεται κατάλληλος εὐκαιρία. Καὶ ὀπουδῆποτε μὲν ἐγένετο ἡ πρῶτη κρούσις, κανεῖς δὲν ἠμπορούσε ν' ἀνισταθῆ ἐναντίον ἱππέων, ὀχι μόνον γενναίων, ἀλλὰ καὶ φερόντων θῶρακα, ἀλλ' ὀσάκις περιεκυκλῶνοντο ὑπὸ μεγάλου πλήθους, περιήρχοντο εἰς σοβαρόν κίνδυνον, λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ ἐχθρική δύναμις ἦσαν πολλαπλάσιαι, εἰς τρόπον ὥστε τελικῶς κρῖνοντες, ὅτι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπιχειροῦν τοιαῦτα τολμήματα ἀπέναντι τόσοσῃ ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς, τὰ παρήτησαν.